

Dosarul nr. 1-75/2018
12-1-6845-05022018

SENTINȚĂ
în numele Legii

24 iulie 2025

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Instanța în componența:

Președintelui ședinței, judecător

Tatiana

Bivol

Grefierilor

Carolina Șvecicov, Daniela Devder, Victoria Isac, Cristina Ciobanu,
Victoria Roșca, Corina Badiu, Tatiana Mătășaru

Traducătorilor

Artiom Tataru, Victoria Agaci, Nina Burujiu, Serghei Penov,
Valeriu Ciobanu, Elena Derevșcicova

Cu participarea:

Procurorilor

Vsevolod Ivanov, Ecaterina Burlacu, Alexandru Chirița, Larisa Movilă

Părții vătămate

Vitalie Pîrvu

Avocatului

Liudmila Grozova

Inculpatului

Serghei Bukur

a judecat în ședință publică, ordine generală cauza penală în privința lui:

Bukur *****, născut la *****, IDNP *****,
de naționalitate moldovean, cetățean al
Republicii Moldova, originar din mun. Chișinău,
domiciliat în mun. Chișinău, s*****, studii
superioare, supus militar, divorțat, un copil
minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii,
fără titluri speciale și distincții de stat, anterior
judecat,

*învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (2) lit. c), 264¹ alin.
(3) din Codul penal,*

Termenul de examinare a cauzei 05 februarie 2018 – 24 iulie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Vsevolod Ivanov în susținerile verbale a pledat pentru a-l recunoaște vinovat pe Bukur ***** de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (2) lit.c) Cod penal și propune reieșind din sancțiunea articolului nominalizat, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. A-l recunoaște vinovat pe Bukur ***** de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal și propune reieșind din sancțiunea articolului nominalizat, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 900 u.c. cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani ca pedeapsă complementară. Conform art.60 alin.(1) lit.a) din Codul penal, a-l absolvi pe Bukur ***** de pedeapsa pe nălă pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) și 264¹ alin.(3) din Codul penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru atragere la răspundere penală, precum și încasarea cu titlu de cheltuieli judiciare din contul lui Bukur ***** a sumei de 52 lei.

Avocatul Liudmila Grozova în apărarea drepturilor și intereselor inculpatului, în ședința de judecată a menționat că, pe ambele capete a intervenit prescripția, însă în acțiunile lui Bukur ***** nu sunt comise cu intenție, aceste fapte au caracter de ordin civil din care motiv solicită achitarea inculpatului nefiind întrunite elementele constitutive a infracțiunii, iar cu referire la al doilea episod a intervenit termenul de prescripție și solicită încetarea procesului.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t :

1. Potrivit rechizitoriului **Bukur *******, la 25 decembrie 2016, aflându-se pe adresa: str. Cocorilor nr. 14 din mun. Chișinău, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul procurării unui automobil de model „Honda Civic”, a însușit ilegal de la Pîrvu Vitalie mijloace bănești în sumă de 400 euro (conform cursului BNM din 25 decembrie 2016 constituia 8 147 lei), obligându-se să își exercite obligațiunile de a întoarce banii pînă în luna februarie 2017. Însă, intenționat nu și-a onorat obligațiunile, cauzînd un prejudiciu material în sumă totală de 8 147 lei.

Astfel, organul de urmărire penale a încadrat acțiunile lui Bukur ***** în baza art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal cu semnele calificative *escrocheria cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

2. Totodată, **Bukur *******, la 21 noiembrie 2020, aproximativ ora 13:30 min. fiind la volanul automobilului de marca „Honda” cu numărul de înmatriculare ***** , se deplasa pe str. Florilor intersecție cu str. Matei Basrab din mun. Chișinău, în timpul deplasării automobilul a fost stopat de către ofițerii Inspectoratului Național Securitate Publică. În cadrul verificării actelor ultimul a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, fiind condus la Dispensarul Republican de Narcologie de pe str. Petru Rareș nr. 32 din mun. Chișinău, ultimului i-a fost propus să fie supus examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

Coform procesului verbal al examinării medicale al faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și a naturii ei nr. 9493 din 21 noiembrie 2020, Bukur ***** , a refuzat să treacă examinarea medicală și prelevarea probelor biologice.

Astfel, organul de urmărire penale a încadrat acțiunile lui Bukur ***** în baza art. 264¹ alin. (3) din Codul penal cu semnele calificative *refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical*.

3. Fiind audiat inculpatul Bukur ***** , în cadrul examinării cauzei referitor la episodul adus în baza art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal a declarat că nu a amăgit pe nimeni, nu a avut intenția de a nu-i restitui banii părții vătămate. Automobilul de model „Honda Civic”, a fost cumpărat în anul 2016, fiind transmisă suma de 5 600 euro, dar s-au înțeleș să-i dea persoanei inițial suma de 6 000 euro. Prin consens au ajuns la suma de 5 900 euro, a rămas să-i mai dea persoanei suma de 400 euro după cum este indicat în recipisă, din motiv că la acel moment nu-i aveam. În recipisă am indicat că mă oblig să restitui suma de 400 euro în timp de o lună. Banii în acest timp nu i-a întors din motiv că s-a aflat în Italia și nu avea banii. A avut intenția de a restitui banii prin intermediul unei persoane terțe, dar nu s-au mai întâlnit cu persoana, nu ține minte din ce cauză. Avea intenția de a restitui banii pentru automobil persoanei. Des venea în țară în tot acest timp, prima dată după procurarea automobilului a revenit în țară aproximativ peste 3-6 luni. A restituit banii părții vătămate pe data de 25 ianuarie 2018. Nu ține minte multe detalii pentru că au trecut mai mulți ani de atunci. A a mai adăugat că copilul lui s-a născut pe 22 decembrie 2017.

Referitor la episodul adus în baza art. 264¹ alin. (3) din Codul penal a declarat că cu trei ani în urmă, în anul 2020, conducea automobilul de marca „Honda” de culoare albă cu numerele de înmatriculare *****, se deplasa spre farmacie. Un alt șofer nu i-a cedat trecerea și a existat o situația de accident, respectiv, a ieșit din automobil pentru a clarifica situația cu acel șofer. El avea o cârjă, unul dintre cele două persoane din acel automobil i-a luat cârja, iar cel de al doilea i-a luat cheile de la automobil și au chemat poliția. A venit poliția și i-au propus să treacă testul alcoolic, a fost condus la DNR, acolo au fost prelevate probele biologice, dar i s-a comunicat că erau în volum insuficient, sânge nu i-a fost luat, deși a solicitat. A fost prelevată o cantitate mică de urină din motiv că suferă de o boală, și anume, prostată cronică și în fiecare an trece câte un curs de tratament. Nu putea preleva o cantitate mai mare de urină la acel moment. A mai adăugat că automobilul a fost transportat la parcare specială.

4. Fiind audiat în cadrul examinării cauzei, **părții vătămate Pîrvu Vitalie** a declarat că nu este în nici într-o relație cu Bukur *****. La sfârșitul anului 2016, a plasat un anunț pe site-ul www.999.md. Anunțul includea vânzarea unui automobil de model „Honda civic”. A fost sunat de Bukur *****, acesta era cu un prieten și a venit să vadă mașina. I-a plăcut mașina și acesta a zis să meargă până în sectorul Rîșcani ca să vadă și soția și mama acestuia mașina. Acestea au văzut mașina și au stabilit prețul, iar a doua zi a stabilit să meargă la secția de înmatriculare. A mers la secția de înmatriculare pe data 20 decembrie 2016 și acolo Bukur *****, care i-a comunicat că nu-i ajunge bani pentru a achita prețul automobilului. Tot atunci i-a scris de mână data la care se obligă să întoarcă restanța. Bukur ***** i-a spus că până în luna februarie îi va aduce 400 euro, suma rămasă pentru achitare. Mașina a fost înmatriculată pe Bukur *****, după care acesta i-a spus că pleacă, iar până la 01 februarie 2017 va face rost de bani. La 01 februarie 2017, l-a sunat, însă telefonul era deconectat. A sunat-o și mama acestuia și pe mătușă, însă acestea i-au spus să nu le deranjeze. Ulterior, i-a găsit datele de contact din Italia, l-a sunat și un an de zile îi promitea că îi întoarce banii. Între timp, Bukur ***** i-a spus că are posibilitatea să-i restituie banii, însă trebuie să trimită o persoană acolo unde se afla el în Brescia ca să ridice suma de bani. Ulterior, l-a rugat pe domnul Oleg, care este vecinul lui să meargă în Italia să ridice suma de bani de la Bukur *****. Domnul Oleg, ajuns în Italia, la telefonat pe Bukur ***** și s-au înțeles de întâlnire spre seară, iar seara când trebuia să se întâlnească, telefonul era deconectat. L-a apelat de câteva ori, însă a primit doar promisiuni din partea acestuia. Ulterior, a mers și a scris plângere la poliție. Bukur ***** i-a restituit banii în iarna anului 2018, după ce a scris plângerea, pretenții materiale față de Bukur ***** nu are. Dereș Oleg se află la domiciliul acestuia. Micșanschi Ion este lucrător al parcarii auto. Când Bukur ***** a procurat automobilul a fost întocmit un contract de vânzare-cumpărare la registru. În contract a fost indicată suma de 10 000 sau 20 000 lei. Mașina a postat-o pe internet de a o vinde cu suma 7 000 și ceva de euro. Însă, lui Bukur ***** a vândut-o cu 6 800 euro. Bukur ***** i-a transmis 6 400 euro. A primit suma de 6 400 euro din 6 800 euro. A mers la compromis ca să-l aștepte cu suma rămasă de bani, însă nu era dispus să aștept atâta timp. L-a văzut pe Bukur ***** doar de 3 ori, la registru, când i-a dat banii și acum. În ședință suma de 400 euro datorată nu știe dacă Bukur ***** intenționat a refuzat să achite după ce a scris plângere la poliție, acesta a apărut nu au fost cazuri când persoanele nu restituiau banii. Alte metode decât a-l telefona și a depune plângere la poliție nu a întreprins. I-a transmis lui Bukur ***** toate actele și cheile, i-a rămas doar o cheie de la automobil. Cheia a fost la persoana care a adus mașina în țară. Bukur ***** îi promitea doar că o să-i reîntoarsă suma de bani îl telefonam pe „Viber”. Bukur ***** nu ține minte dacă l-a telefonat vreodată, a depus cerere la poliție pentru a-și întoarce prejudiciul. A înțeles că a fost înșelat când a depus plângerea. Nu ține minte ca Bukur ***** să-l fi apelat. Bukur ***** i-a spus să-i dea datele din buletin în vara anului 2017, însă el i-a comunicat că la persoanele străine nu dă datele personale. În conversație cu Bukur *****, i-a spus să reducă prețul mașinii, deoarece aceasta are careva deficiențe. După plasarea anunțului nu ține minte când a fost contactat de Bukur *****. Cu acesta nu a negociat prețul la telefon, ci s-au întâlnit cu acesta și cu un prieten de al lui la o benzinărie de lângă șos. Balcani. Acesta a făcut și o probă la mașină. Din suma

inițială a automobilului s-a negociat cu Bukur ***** și au stabilit suma de 6 800 euro, au mers la înmatriculare după o zi sau două. Pe teritoriul la registru, Bukur ***** i-a cerut să mai reducă din suma mașinii. Fiind apelat de Bukur *****, îl tot ruga să-l mai aștepte, deoarece la momentul respectiv nu avea bani.

A menționat că nu are pretenții materiale față de acesta pentru că acesta i-a restituit banii încă în anul 2018.

5. Fiind audiat în cadrul examinării cauzei, **martorul Micșanschi Ion** a declarat că data și luna nu ține minte, estimativ era anul 2017, iar pe la ora 10:00, dimineața, s-a apropiat la secția de înmatriculare nr. 2 din str. Cucorilor nr. 14, deoarece se ocupă cu vânzarea și procurarea automobilelor. Acolo, s-a întâlnit cu un prieten de la lui pe nume Vitalie Pîrvu. La întrebarea lui ce face la secția de înmatriculare transport, acesta i-a spus că vinde un automobil. La momentul respectiv, a concretizat suma automobilului, însă nu o mai ține minte. La fel, i-a comunicat că persoana care procură automobilul îi rămâne dator cu bani, suma i-a spus-o, dar acum nu mai ține minte. Discuția cu Pîrvu Vitalie, a inițiat-o la ghișeu și a finisat-o în holul instituției. Ulterior, a mers la serviciu. Când a fost audiat la urmărirea penală, probabil anul trecut, ținea minte mai multe detalii. Acum nu ține minte concret data când a avut loc discuția lui cu Pîrvu Vitalie. Ultimul vindea un automobil de model „Honda Civic”. Pe cumpărătorul automobilului nu l-a văzut, acesta se afla la bancă achita taxele de înmatriculare. Nu ține minte valoare sumei datorate lui Pîrvu Vitalie. Când a fost audiat a citit toate declarațiile lui și a semnat. Suma datorată lui Pîrvu Vitalie de către cumpărător, care a comunicat-o la urmărirea penală, o susține. La poliție a fost invitat de către ofițerul de urmărire penală și i-a fost explicat de ce a fost chemat. Atunci ținea minte mai multă informație, deoarece nu trecuse mult timp de la incident. Nu cunoaște de unde a obținut calitatea de martor. Cu Vitalie Pîrvu sunt cunoscuți, este posibil că acesta a dat datele lui la urmărirea penală și de aceea a fost chemat. La cumpărarea-vânzarea automobilului, dacă clientului nu-i ajunge o sumă mică se ajunge la o înțelegere verbală și se întocmește o recipisă. Nu ține minte care era prețul integral al automobilului pe care Pîrvu Vitalie îl vindea, cunoaște că suma restantă constituia 400 euro. Dacă valoare de piață a unui „Honda civic hibrid” constituie 6 000-7 000 euro, restanța de 400 euro nu putea constitui jumătate din prețul automobilului, în cazurile lui dacă nu se achită suma restantă se adresează în judecată, însă depinde de caz. Mașina pe care o vindea Pîrvu Vitalie nu a văzut-o.

6. Fiind audiat în cadrul examinării cauzei, **martorul Chiosa Sergiu** a declarat că din sala de ședințe îi este cunoscut domnul care stă pe scaun (a indicat la inculpatul Bukur *****). Deplasându-se cu automobilul de marca „Dacia” pe str. Florilor din mun. Chișinău, nu ține minte dacă era el la volan sau cet. Belous, au observat că un automobil venea pe contrasens, șoferul automobilului în care se afla a evitat tamponarea luînd-o mai pe stînga. Au ieșit din mașină, s-au pus înaintea mașinii de marca „Honda” din câte își amintește, ulterior i-au luat cheile de la automobil și au chemat poliția. În afară de inculpat în automobil nu mai era nimeni. Cu ultimul nu a discutat. I s-a părut că inculpatul era „tulbur”. După situația creată, inculpatul la fel era în stare de șoc. După ce a venit echipajul de poliție el a predat cheile de la automobilul de marca „Honda”. Nu ține minte ce au comunicat polițiștii. În automobilul de marca „Dacia”, era el împreună cu Belous Marian. Incidentul a avut loc ziua, dar nu ține minte dacă în prima jumătate sau în a doua. Atunci când a luat cheile de la automobil mașina staționa. Susține declarațiile făcute la faza de urmărire penală.

7. Fiind audiat în cadrul examinării cauzei, **martorul Belous Marian** a declarat că din sala de ședințe îmi aduc aminte persoana din partea dreaptă (a indicat la inculpatul Bukur *****). Aproximativ în anul 2020, se deplasa cu automobilul de model „Dacia Logan” cu numerele de înmatriculare DGD, restul nu ține minte pentru că nu era automobilul lui. El se afla la volanul automobilului, în calitate de pasager îl avea pe Chiosa Sergiu. Se deplasa de pe str. Florilor în direcția str. Studenților și a observat pe contrasens un automobil de marca „Honda” de culoare albă care venea exact în ei și el a cotit peste bordură. Văzând că automobilul își

continua deplasarea spre el, pentru a evita tamponarea, a virat un pic ca să ocolească automobilul și a oprit mașina sub copaci. El și Chiosa Sergiu au ieșit din mașină și au încercat să-l prindă pe șoferul din automobilul alb. A observat o persoană cu piciorul în ghips și după părerea lui era în stare de ebrietate, fie narcotică, fie alcoolică. Ulterior, a venit poliția, le-a explicat ce s-a întâmplat și ei au plecat. A fost chemat la poliție pentru a mai face explicații. În automobilul de model „Honda” în afară de conducător, i se pare că nu mai era nimeni, însă cu exactitate nu-și amintește. La sosirea echipajului de poliție a relatat toate circumstanțele. De careva îngrijiri medicale el nu a avut nevoie. Conducătorul automobilului de model „Honda” se mișca ca un om drogat. Acest incident a avut loc în amiaza zilei, însă sigur nu ține minte, dar cu siguranță nu era noapte.

8. Fiind audiat în cadrul examinării cauzei, **martorul Gherman Sergiu** a declarat că din sala de ședințe îl cunoaște pe Bukur *****. La 21 noiembrie 2020, a fost implicat în serviciu în sectorul Râșcani, aproximativ pe la ora 13:00, a avut apel 112 precum că pe str. Florilor, intersecție cu str. Matei Basarab este un șofer suspectat fiind în stare de ebrietate. Deplasându-se la fața locului, a depistat un automobil de model „Honda” la volanul căruia era un cetățean de gen masculin care s-a stabilit a fi Bukur *****. La fața locului mai erau și doi martori care au sunat la poliție. Bukur ***** a fost escortat de Dispensarul Narcologic Republican fiindu-i propusă prelevarea probelor pentru stabilirea stării de ebrietate, însă ultimul a refuzat. Automobilul a fost dus la parcare specială. Când a ajuns la fața locului automobilul era staționat pe trotuar, dar din spusele martorilor automobilul a fost stopat de către aceștia și Bukur ***** se afla la volan. La fața locului inculpatul a comunicat că nu cunoaște ce situație de accident a făcut deplasându-se de pe str. Florilor. Inculpatului i-au fost explicate consecințele refuzului prelevării probelor biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate de către el și de către medic. Când a ajuns la fața locului, în mașină Bukur ***** era de unul singur. Solicitantul 112 era o persoană de gen masculin, numele căruia nu-l ține minte, pe loc erau doi martori. Bukur ***** avea un comportament straniu, chiar a adormit în timpul deplasării. La fața locului s-au deplasat în jurul orelor 13:00-14:00. Când a ajuns la fața locului inculpatul se afla la volanul automobilului care staționa pe trotuar, iar afară erau martorii. Inculpatul benevol s-a deplasat împreună cu ei la Dispensarul Narcologic republican. Nu au fost prelevate probele din motiv că Bukur ***** a refuzat. Era prezenți, el și medicul. Bukur ***** nu a comunicat motivele din care refuză prelevarea probelor. Nu ține minte dacă a refuzat din start prelevarea probelor sau dacă a mers cu ultimul la camera de baie.

9. La baza învinuirii înaintate inculpatului acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe:

a) Proces-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 9493 din 21 noiembrie 2020, potrivit căruia în concluzie este indicat refuzului lui Bukur ***** de a trece expertiza (f.d. 15).

b) Recipisă din 26 decembrie 2016 (f.d.46)

10. Audiind participanții, examinând materialele cauzei penale și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de intima convingere, instanța de judecată constată următoarele.

11. Articolul 384 din Codul de procedură penală statuează că instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

12. Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția

inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

13. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

14. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

15. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în *cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

16. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei, 19 aprilie 1994*). Totodată, instanța menționează că în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale din *cauza Albert împotriva României din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 § 1 din CEDO*, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, pct. 61*).

17. În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

18. Articolul 1 din Codul de procedură penală statează că procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod. Procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni. Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

19. În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre

vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

20. În conformitate cu art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Vinovăția persoanei trebuie să fie dovedită în modul prevăzut de legea procesual-penală, prin toate mecanismele prevăzute de lege.

21. Mai mult, conform art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

22. Conform dispoziției art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

23. Potrivit art. 52 Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

24. Conform prevederilor art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

25. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

26. În acest context prin prisma art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

27. În continuare, în conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

28. Reieșind din prevederile sus indicate, jurisprudența națională a stabilit o practică judiciară potrivit căruia vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul, când instanța de judecată, călăuzându-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale.

29. În această ordine de idei, instanța de judecată reține și prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

30. Astfel, instanța de judecată la pronunțarea sentinței, urmează să se pronunțe asupra următoarele condiții: dacă fapta reținută s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de către inculpați și în ce împrejurări a fost comisă, iar probele urmează a fi apreciate prin cumulul de probe anexate la dosar în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

31. Cu referire la capătul de acuzare în baza art. 190 alin. (2) lit.c) din Codul penal, instanța reține următoarele:

32. Studiind materialele cauzei penale, examinând, analizând și apreciind cumulul de probe prezentate de către partea acuzării și partea apărării din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată că vina inculpatului Bukur ***** în comiterea infracțiunii imputate nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

33. Instanța analizând și apreciind probele prezentate de procuror în acuzarea inculpatului expuse supra, constată că ele nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate, dimpotrivă dovedesc nevinovăția sa, deoarece procurorul nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă, utilă și veridică care ar demonstra vinovăția inculpatului Bukur ***** în ceea ce, la 25 decembrie 2016, aflându-se pe adresa: str. Cocorilor nr. 14 din mun. Chișinău, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul procurării unui automobil de model „Honda Civic”, a însușit ilegal de la Pîrvu Vitalie mijloace bănești în sumă de 400 euro (conform cursului BNM din 25 decembrie 2016 constituia 8 147 lei), obligându-se să își exercite obligațiunile de a întoarce banii pînă în luna februarie 2017. Însă, intenționat nu și-a onorat obligațiunile, cauzînd un prejudiciu material în sumă totală de 8 147 lei.

34. Așadar inculpatului Bukur ***** , potrivit învinuirii aduse i se impute comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) (redacția 2018) din Codul penal, după semnele calificative: escrocheria adică, dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, acțiune săvîrșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

35. Totodată, se impune a remarca faptul că prin Legea nr. 136 din 06 iunie 2024, publicată în M.O. nr. 245-246 din 07 iunie 2024, în vigoare din 07 septembrie 2024 (cu unele excepții), au fost operate modificări la Codul Penal privind noțiunea de proporții considerabile, precum și aprecierea și calificarea valorii bunurilor sustrase.

36. Conform art. 126 alin. (2) din Codul penal se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobîndite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvîrșirii faptei.

37. Articolul 10 Cod penal prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

38. Potrivit doctrinei juridice *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimumul necesar de încredere.

39. *Latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute la articolul 190 alineatul (2) lit.c) din Codul penal are următoarea structură: fapta prejudiciabilă, urmarea prejudiciabilă și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmarea prejudiciabilă. În continuare, instanța de judecată urmează să stabilească dacă structura trihotomică a laturii obiective este prezentă la caz în acțiunile inculpatului.

40. **Obiectul juridic** al infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) din Codul penal are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. La rîndul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimumul necesar de încredere.

41. **Obiectul material** al infracțiunii menționate îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

42. Sub aspectul **laturii obiective** este necesar de a menționa că infracțiunea incriminată lui Bukur ***** , are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două

acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

43. Abuzul de încredere se referă la însușirea, dispunerea sau folosirea, pe nedrept, a unui bun mobil care a fost încredințat unei persoane pe baza unui titlu și cu un anumit scop. Această acțiune poate fi și refuzul de a restitui bunul încredințat. În ipoteza abuzului de încredere, făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă. Ultima este, de regulă, proprietarul sau administratorul unei anumite mase patrimoniale.

44. Inducerea în eroare presupune păgubirea unei persoane prin prezentarea drept adevărate a unor fapte mincinoase sau invers, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altcineva un anumit folos material.

45. Latura subiectivă al infracțiunii imputate se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă cu scop de cupiditate.

46. Subiectul componentei infracțiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

47. Astfel, urmare a cercetării judecătorești, a examinării materialelor cauzei penale precum și urmare a audierii părților, instanța de judecată reține că în fapt, la data de 25.12.2016 Bukur ***** a încheiat un contract de vânzare cumpărare cu Pîrvu Vitalie, urmare a cărui fapt automobilul de model Honda Civic a fost înstrinat de ultimul. Dat fiind faptul înțelegerii reciproce între numiți, la data de 26 decembrie 2016, Bukur ***** a semnat recipisă prin care se onora a transmite lui Pîrvu Vitalie suma de 400 euro până la 01 februarie 2016, fapt care nu a fost realizat decât la 28 ianuarie 2018.

48. În art. 190 Cod penal noțiunea „dobândire ilicită” are sensul autentic de „sustragere”. Nu există nici un temei de a afirma că escrocheria nu este o infracțiune săvârșită prin sustragere.

49. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 Cod penal doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

50. În cazul infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: - situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care își asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; - lipsa de fundamentare economică a caracterului irealizabil al angajamentului asumat; - lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; - achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; - prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

51. Temeiul aplicării răspunderii, potrivit art. 190 Cod penal, apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată, înainte de toate, ipoteza egalității lor în drepturi. Și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

52. Potrivit comentariilor conținute în literatura de specialitate, temeiul aplicării răspunderii penale pentru escrocherie apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile, avându-se în vedere caracterul accesoriu al mijloacelor justiției penale.

53. Normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu art. 190 Cod penal, dacă: 1) există posibilitatea restabilirii valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea ori pe calea acțiunii civile; 2) fapta a fost săvârșită în condițiile

unui risc întemeiat (de exemplu, când prejudiciul este urmare a unei decizii economice nereușite, ori când s-a mizat pe obținerea prea rapidă a unor beneficii etc.).

54. Astfel, sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voință, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului. Atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are, nu a fost în măsură să-și execute obligațiile, a fost în imposibilitatea de a găsi mijloace materiale pentru a-și îndeplini obligațiile contractuale asumate etc., demonstrează rea-voința în raport cu victima.

55. Imixtiunea penalului în sfera privată, sferă bazată pe principiul egalității părților, trebuie privită ca o ultimă măsură.

56. Dacă ambele părți – debitorul și creditorul - obțin profituri de pe urma parteneriatului lor, rămânând proprietari asupra bunurilor sale (sau una dintre părți suferă prejudicii sub forma venitului ratat, fără a pierde însă dreptul de proprietate), atunci raporturile dintre cele două părți trebuie să rămână în continuare pe tărâmul dreptului civil.

57. Instanța de judecată reține că, însăși din declarațiile părții vătămate Pîrvu Vitalie se atestă faptul convenirii asupra restituirii mijloacelor financiare la un anumit termen, precum și faptul că la nenumăratele solicitări adesea primea răspuns de la Bukur *****, acesta solicitând amânarea obligației pecuniare pe încă un termen, astfel declarațiile lui Bukur ***** se coroborează cu declarațiile inclusive a părții vătămate precum și a martorilor. Totodată, prezența actului care face obiectul unui litgiu civil la caz recipisa, confirmă obligațiile pecuniare ale lui Bukur ***** în urma unui raport juridic încheiat prin acordul comun al părților.

58. În asemenea circumstanțe, nu se întrevede în acțiunile inculpatului intenția de a sustrage bunurile altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare pentru a indica la prezența unei infracțiuni de escrocherie, precum a fost invocat în actul de învinuire, or cumpărătorul a cunoscut toate condițiile tranzacției și a fost de acord cu ele, astfel nu poate fi invocată o careva inducere în eroare a acestuia sau înșelăciune.

59. În context, inculpatul a transmis părții vătămate pentru cumpărarea autorurismului 5350 euro, iar 400 euro i-a rămas dator, fapt acceptat de partea vătămată, potrivit recipisei anexate, iar ulterior, la 25 ianuarie 2018 suma restantă a fost restituită părții vătămate.

60. Având în vedere circumstanțele stabilite, în urma administrării probelor în prezenta speță, instanța atestă că între inculpat și partea vătămată au existat niște relații civile, relații de afaceri reglementate de clauzele contractuale încheiate între părți, iar litigiile dintre aceștia au fost soluționate într-un proces civil și nu fac subiectul infracțiunii de escrocherie în sensul invocat în rechizitoriu.

61. În vederea susținerii raționamentelor enunțate mai sus, instanța reține că infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Însă, nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de legea penală, dar în esență este un delict civil. Respectiv, o persoana poate fi supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii ale unei infracțiuni: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul, latura subiectivă și fapta comisă de aceasta este pasibilă răspunderii penale.

62. Prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Pîrvu Vitalie, martorilor Micșanschi Ion și Deriș Oleg, declarațiile inculpatului Bukur *****, recipisa – obiect al cauzei penale, toate probele fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, toate în cumul demonstrează nevinovăția lui Bukur ***** în comiterea faptei încriminate, confirmându-se lipsa faptei infracționale. Aceste probe în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc clar că, inculpatul Bukur ***** nu a săvârșit infracțiunea de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de

încredere, în proporții considerabile, or se atestă clar prezența raporturilor juridice civile, fiind obiectul litigiilor civile.

63. Reieșind din considerentele expuse *supra* instanță de judecată, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1), alin. (3) din Codul de procedură penală, va pronunța o sentință de achitare în privința lui Bukur *****, pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit.c) din Codul penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, cu reabilitarea deplină a inculpatului, întrucât relațiile dintre Bukur ***** și partea vătămată Pîrvu Vitalie sunt de ordin civil, nefiind pasibile răspunderii penale.

64. Cu referire la capătul de acuzare în baza art. 264¹ alin. (3) din Codul penal, instanța reține următoarele:

65. Instanța de judecată reține că, Bukur Seghei, la 21 noiembrie 2020, aproximativ ora 13:30 min. fiind la volanul automobilului de marca „Honda” cu numărul de înmatriculare *****, se deplasa pe str. Florilor intersecție cu str. Matei Basrab din mun. Chișinău, în timpul deplasării automobilul a fost stopat de către ofițerii Inspectoratului Național Securitate Publică. În cadrul verificării actelor ultimul a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, fiind condus la Dispensarul Republican de Narcologie de pe str. Petru Rareș nr. 32 din mun. Chișinău, ultimului i-a fost propus să fie supus examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

66. Potrivit declarațiilor martorilor date în cadrul examinării cauzei, rezultă că a fost stopat un automobil de model „Honda”, șoferul automobilului fiind indentificat a fi Bukur *****, care a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate.

67. Conform concluziei procesului verbal al examinării medicale al faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și a naturii ei nr. 9493 din 21 noiembrie 2020, Bukur *****, a refuzat să treacă examinarea medicală și prelevarea probelor biologice.

68. Reieșind din materialele cauzei, se confirmă că Bukur ***** a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate la 21 noiembrie 2020.

69. Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în ședința de judecată, instanța menționează că starea de fapt probată atât în faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești prin învinuirea inculpatului Bukur ***** a faptelor imputate s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

70. Instanța de judecată consideră că probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

71. Astfel, instanța de judecată apreciază că vinovăția inculpatului în ședința de judecată s-a confirmat pe deplin, iar acesta urmează a fi recunoscut vinovat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal cu semnele calificative *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansat*.

72. Potrivit doctrinei juridice **obiectul juridic special** al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la sigunața traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

73. Din acest punct de vedere, potrivit pct. 14) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

74. Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) din Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducerea a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate producă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte

similare; 2) mijlocul de săvârșire a infracțiunii este mijlocul de transport în sensul art. 132 din Codul penal.

75. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (3) din Cod penal se caracterizează prin intenția directă.

76. Articolul 134¹² din Codul penal statuează că prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psiho-funcțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

77. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

78. Conform art. 51 alin. (1) Cod penal temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

79. Potrivit art. 52 Cod penal se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

80. În conformitate cu art. 113 Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

81. Deși inculpatul Bukur ***** la faza de urmărire penală și în instanța de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia este demonstrată prin probele care sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că, inculpatul a comis fapta infracțională imputată.

82. Așa dar, în sensul art. 394 Cod procedură penală instanța de judecată constatând fapta ilicită ca fiind dovedită și probele pe care se întemeiază concluziile, instanța, se pronunță asupra încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Bukur *****, considerând că acesta a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) din Codul penal.

83. Articolul 332 alin. (1) Cod procedură penală prevede că în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

84. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

85. Potrivit art. 53 lit. g) Cod penal persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.

86. La caz, se impune a remarca faptul că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal la data comiterii infracțiunii (21 noiembrie 2020) ca pedeapsă prevedea muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

87. La moment, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal prevede ca pedeapsă prevede se pedepsește cu amendă de la 2000 la 3000 de unități convenționale sau cu

închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

88.Articolul 10 Cod penal prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

89.În aceeași ordine de idei, se reține că articolul 60 din Codul penal de asemenea a fost modificat.

90.Conform art. 60 alin. (1) lit. a) și b), (4)-(5) Cod penal (la momentul comiterii infracțiunii) persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare; 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția se va întrerupe dacă, pînă la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi. Curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

91. La moment, art. 60 alin. (1) lit. a) și b), (4)-(5) Cod penal statuează că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 3 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare; 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția se întrerupe în cazul în care, până la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1), cauza penală parvine în instanța de judecată pentru examinare în fond. Din momentul înregistrării cauzei penale în instanța de judecată începe să curgă un nou termen de prescripție. Curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală. Curgerea prescripției se suspendă și în cazul în care se solicită eliberarea acordului privind pornirea urmăririi penale sau ridicarea imunității acordate prin lege. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei, din momentul autodenunțării, din momentul eliberării acordului privind pornirea urmăririi penale sau din momentul ridicării imunității.

92.Având în vedere cele stabilite, instanța va aplica prevederile art. 60 Cod penal, care erau în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, având în vedere că este în favoarea inculpatului.

93.Astfel, instanța a stabilit că infracțiunea care i se incriminează inculpatului Bukur ***** în baza de art. 264¹ alin. (3) Cod penal potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal este o infracțiune ușoară și a fost comisă de către inculpat la 21 noiembrie 2020, iar din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani pentru a fi tras la răspundere penală. Totodată, infracțiunea care i se incriminează inculpatului Bukur ***** în baza de art. 190 alin. (1) Cod penal potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal este o infracțiune ușoară și a fost comisă de către inculpat la 25 decembrie 2016, iar din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 5 ani pentru a fi tras la răspundere penală.

94.Luând în considerație cele menționate, precum și în coroborare cu normele legale citate *supra*, instanța de judecată consideră oportun de a înceta procesul penal intentat în privința lui Bukur ***** în baza art. art. 190 alin. (1), 264¹ alin. (3) Cod penal și a-l libera de la răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

95.În conformitate cu art. 157 alin. (1)-(2) din Codul de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care

provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

96. Mijlocul material de probă, recunoscut prin ordonanța din 10 decembrie 2020 (f.d. 17), și anume, proces-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului stării de ebrietate și naturii ei nr. 9493 din 21 noiembrie 2020, eliberat pe numele lui Bukur *****, a se lăsa la materialele cauzei pe toată durata păstrării acesteia.

97. Conform art. 228 din Codul procedură penală în modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile: cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță; cheltuielile de cazare; salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței. Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sînt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței. Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile cînd le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu. Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărîri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

98. Potrivit art. 229 alin. (1) și (2) din Codul procedură penală cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare.

99. Prin urmare, instanța respinge cererea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Bukur ***** în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 52 lei ca plată pentru efectuarea testării alcoolscopice, or proba existenței cheltuielilor date lipsește de la materialele cauzei.

100. Corpuri delictive nu sunt.

101. Acțiune civilă nu a fost înaintată.

102. Măsuri de ocrotire nu au fost aplicate.

În conformitate cu prevederile art. 16, 53, 60 Cod penal, art. 275 alin. (4), 285 alin. (2), 332, 384-385, 391-392, 390 alin.(1) pct.3), 394, 396, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se achită **Bukur ******* învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (2) lit.c) din Codul penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Bukur ***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) din Codul penal și se liberează de răspundere penală din motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal.

Mijlocul material de probă, proces-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului stării de ebrietate și naturii ei nr. 9493 din 21 noiembrie 2020, eliberat pe numele lui Bukur ***** , a se lăsa la materialele cauzei pe toată durata păstrării acesteia.

Sentința cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
Judecător**

Tatiana BIVOL